

EL PARDAL SISÓ, QUE ESTA DALT DEL CAMPANIL de la Esglesia de Sent Joan , atarantat al veure la barahunda que es movia en la Plaza del Mercat, ab motiu de les Festes de la Beatificació del B. Juan de Ribera ; y lo que es mes , veent els andamis que posaba el Clero de Sent Joan , pensantse anaven à ferli una mala feta , prengué vol , y es parà en una taulada del Colegi, de ahon divisá al Dragó.

S. DRAGÓ tingues molts bons dies
 Qué acas estas amagat?

Amic , qué te ha sosuít?

Haurà fortuna mes gran,
 que haber yo parat lo bol
 ahon nunca habia pensat?

D. Quíeres tú, que així me parles
 ab tanta marcialitat?

Sisó. No em coneixes?

Drag. Ni tampoc
 no te he vist , ni te he parlat.

Sisó. Suponc es aixó molt cert;
 y en real de veritat
 Yo no te he vist en ma vida;
 pero es ta fama tan gran,
 que de Llevant à Ponent,
 dones , homens , chics y grans
 saben que eres del Colegi
 el mes antic habitant.

Drag. Calla , calla , cesa , cesa,
 perque un puntet has tocat
 que em te fet un barifundo,
 coleric , trist , y arrimat.

Sisó. Puix à qué be eixa mania?

Drag. Dignes tú primer el cas
 que te ha portat á esta Casa,
 y una vegada enterat

de les tehues aventures,
 entonces te daré part
 de les afliccions que em tenen
 melancolic , y angustiat.

Sisó. Parles com Dragó de bé;
 y pues en ta Casa estás,
 y yo me vinc à guarir
 en tan greu necessitat
 de la tehua protecció,
 escoltam pues , y sabras
 la historia mes estupenda,
 el pasatje mes gallart,
 el cuento mes primorós,
 el geroglific mes gran
 que en Valencia ha susoít
 desde que ni ha Rat-penat,
 que es lo mateix que si fora
 desde el punt que la llevá
 als Moros el Rey En Jaume
 O qué gran antiguetat!
 Has de saber pues , amich,
 que yo , sino has reparat
 en les señes , só el Sisó,
 aquell remontat Pardal
 que está dalt del Campanil
 de aquella Esglesia brillant
 per tot lo Orbe coneguda,

la

R² 12 146

la de Sent Joan del Mercat.
Drag. Tú eres aquell element
que atisbes sense chistar
tot quant en lo Mercat pasa?
Sisó. Sí, y si volguera parlar
be crec hauria de grocs:
mes tornem al nostre cas.
Estant pues de centinela
tot lo terme registrant,
vaig veure preparatius
magnífics, grans y especials:
moltes fustes per asi:
moltes obres per allá;
balcons afechits á un puesto;
á altre finestres grans:
mides per la Porta Nova:
mides en lo Consulat;
forats prop del carrer Nou;
mas de res en fea cas,
pues com he vist tantes festes
desde que estic allá dalt
em vaig pensar que serien
algunes prevencionals
de altres festes, y quietet
me estava repantigat;
hasta que despus ayr,
encara estic esglayat,
vaig reparar ¡qué tristor!
que en aquell replá tan gran
damunt de les escaletes
anaven barrons posant
y feen una andamiada;
pensi seria un Altar
que el meu Clero fer volia
y quedí algo sosegat.
Creixia el andami á vares
y quant me en vaig adonar
ya aplegaba als balconets:
yo digui entre mí, caram!
este cuento vá de veres.

Qué voldran fer así dalt
ahon en lo temps en que estic
ningun vivient ha puchat?
Estant fent estos mementos
veix que anaben arrimant
escales, y que á porfia
intentaben el puchar
una turba de manobres;
y com per ma dignitat
y el alt puesto en que existixc
tinc contraris á grapats,
em fiu estes reflexions
aixi com les vaig contant.
Si serán los Compradors,
alguns que solen sisar,
y sabent que tot ho veig
me voldrán asesinar?
Si acas les Revenedores
perfectes de este Mercat
se han conchurat contra mí,
perque oixc els desbarats
ab que à tots tracten arreu?
Si alguns perduts Estudiants
que en los melons y la fruita,
y hasta en les taules del pa,
fent choc de la surda sorda,
vent que yo sols declarar
puc en tal causa, me volen
ab ses mañes cabdellar?
Si els Botiguers:::- mes amic
estant soliloquechant
veix en la bola dos homens
en les dos sarpes en alt.
No averigui la intenció,
pero estant entenent ya
del refrá aquell tan sabút:
*Que salto de mata, mas
vale que ruego de buenos,*
les ales esbatusant
els deixí à tots en un moc

de deu vares , y pegant
com qui diu camp á través,
á esta teulada he aplegat,
ahon casualment te trobe.
Este ha segút lo meu cas.
Si estes desdiches te mohuen ,
si atens á estes veritats,
si tens lo cor generós
com tota Valencia sap,
espere del teu afecte
que así em patrocinarás,
em darás alló que pugues,
y si es que arribára el cas
de vindre per mí , en defensa
mehua , la vida pedrás.
Drag. Mil abrasos et daria
si yo et poguera abrasar
y pues que reconegút,
el teu modo me ha deixat,
dempres de darte paraula
de en tot ser lo teu atlant,
pues á materies de honor
ningun *Dragó* se ha negat,
escoltam atre ratet
y te contaré el meu cas.
Desde que es fundá el *Colègi*
per manament del Prelat
lo meu *Senyor Fundador*,
Patriarca venerat,
y *Beato* hui en lo dia,
que sempre he estat atisbant
la *Esglesia* sense entrar dins,
pero molt ven visitat
de homens, dones, chiques, chics
y forasters á grapats:
Sent pues yo el mes bell de tots,
me tenen arrinconat,
y quant à les *Llumenaries*
que es feren en lo any pasat,
tots gotcharen de la festa,

sent sols yo lo desgraciat.
Dos mesos haurá lo meñ
que hu posen de punt en blanc
tot , renoven pintures,
els claustros han blanquechat,
de boles y de farols.
no es conten els millanars,
aches , ciris y blandons,
ab arañes de cristal
un sin numero ; les vares
del mes fi y polit domas
donen por sols de pensarho:
el tern que se estrenarà
està fet un asco de or;
en una paraula , fan
tantes coses estupendes,
que memoria quedarà
en Valencia de estes Festes,
tant per la solemnitat,
com per la magnificencia.
Sisó. Pues en qué estriva el pesar
quant lo que dius es plaer,
y molt content deus estar?
Drag. Quant tú parlaves , amic,
atent te estava escoltant
sens ficar la cullerada;
encara no em acabat,
y el punt *fiçto* del asunte
queda pera noticiar,
y aixi deixat de preguntes,
ni tens que anarme à la ma,
perque les esplicateres
son à *Deu* gracies ben grans,
causantho el traçte que tinc
en tantisims *Estudiants*.
Sent yo el mes antich de tots,
no estava en rahó posat
digne , y molt corresponent
el haber en mí contat
en *Funció* de tal grandea?

Pues

Pues ningú se ha recordat,
hasta que ayr demati
pasà el Llibrer de ahí davant
el mes antich, y un Coloqui
va donar als Capellans
en que Sento, y Tito dien
estaba desesperat yo
perque en mi no contaben
quedantme allí arrinconat
sent lo Decano de tots,
y altres coses que en lo tal
paperot ells embocaben.
Esta veu se va escampar,
y va pendre tan gran cos,
que en un punt y en un instant
em despenchen, em netechen,
y empinten de mol bon grat,
puchantme á este cara sol,
finsa que se hacha secat
lo vestit nou; els Pintors
están sempre marmolant
dient me traurán á rogle.
y que en la Plasa he de estar
los tres dies; este es
tant lo goig, com lo pesár;
y pues que el mateix motiu
nos te als dos tan alterats,
ánimo y resignació,
que este temps altre en durá.

Sis. Tú al meñs, Dragò, tens motius
de eixe modo de pensar,
pero yo: *nee nominatur.*

Drag. Qui te ha amostrat á parlar
en llatí?

Sisó. Totes les llengües
se ohuen en lo Mercat,
pero el llatí lo he deprés
de parlar en lo Escolá
que es pinta à soles.

Drag. Molt bé.

Pot ser hu en tengueres ma
y el voler áuret, seria
pera ferte platechat
ó daurat algun vestit.

Sisó. Com son els Comisionats
jovens, alguna diablura
pensí hagueren ideat:
tomé las de Villa-Diego.

Drag. No crec hu achés acerta

Sisó. Pendré veu, alsaré el vo
puchantmen al campanar
de Sent Andreu, descubri
lo que pasa per allá,
y segons la informació
que em fasen, netet y clar
aixina obraré. Drag. Em pla
Molt entés es lo Sisó;
molt de veurel me enfolgat
Ni estrañe lo susoit;
ni lo que á mí me ha pasat,
Sino fós per Tito y Sento
afosques haguera estat.
Mes ya pareix que atra vo
el Sisó sen ha abaixat.

Sisó. Amic, al puesto me ento
pues segons me han inform
uns Coloms, pera lluirme
em volien agafar.

Deu que et pague ton bon
permitint gotjem en pau
de unes Festes tan lluides.
Voré si podré tornar
á ferte altra visiteta.

Drag. Com tú te vullgues vo
bé podrás; moltes memori
als Concurrens del Mercat
y que se acaben les Festes
ab pau y tranquiilitat.

En Valencia: Por Miguel Estévan.

1950
ecl